

Theoloog en ... aannemer

André Walhout studeerde theologie maar werd mededirecteur van een aannemingsbedrijf. Tegenwoordig geeft hij ook leiding aan het Focus-project van de IZB, de vereniging voor zending binnen de Protestantse Kerk. Hoe combineert hij deze twee functies?

Kees van den Berg

André Walhout koos met hart en ziel voor de theologische studie: 'Ik vond het prachtig als middelbare scholier om met de dingen van God bezig te zijn. Ik wilde me beschikbaar stellen. Dat is eigenlijk wel de rode draad in mijn leven.'

Student en timmerman

André studeerde theologie in Utrecht en genoot. Tegelijk werkte hij bij een timmermansbedrijfje: 'Ik begon daar als 16-jarige jongen. Eerst krullen vegen, maar al snel mocht ik ook timmeren. Ik heb het daar echt geleerd. Gewoon door te doen. Maar het is vooral een kwestie van kijken, goed kijken.'

Met respect met bestaande panden omgaan

Wanneer André in Utrecht een ondernemer in de ontwikkeling van vastgoed leert kennen, gaat hij daar als timmerman werken. Hij studeert intussen door, maar wel in deeltijd. Als hij trouwt en er kinderen komen, wil hij graag meer in het verlengde van zijn studie werken. Hij wordt kerkelijk werker in Utrecht, met de nadruk op pastoraat, catechese en toerusting.

'Ik vond dat mooi werk. Tegelijk ging het steeds moeizamer met mijn studie. Tentamens waren nooit een probleem, maar papers maken, preken en uiteindelijk een scriptie: dat was een crime. Dan loopt er iets vast bij mij. Uiteindelijk leidde dat tot een crisis. Ik legde mijn studie neer. Ook verlengde ik mijn contract als kerkelijk werker niet. Het voelde als een mislukking.

Toch ben ik niet bij God en de kerk weggevlucht. Ik ben er juist, biddend, mee naar God toegegaan. Ik nam toen de beslissing om als timmerman voor mezelf te beginnen. Ik kocht een oud autootje en ging aan de slag. Ik zat

er echt doorheen, maar vanaf dag 1 als fulltime-timmerman was ik dat gevoel kwijt. Ik zat zo in mijn hoofd, en dat lukte niet. Maar nu kon ik iets maken, dat er na een dag of meer stáát. Dat was voor mij een bevrijding.'

Aannemingsbedrijf Renomeer

Na verloop van tijd is André met een voormalige collega uit dat Utrechtse vastgoedbedrijfje een aannemersbedrijf begonnen: Renomeer.

Waarom 'Renomeer'?

'Het betreft altijd bestaand vastgoed. Dat renoveren we, maar dan zó dat het echt iets toevoegt. Omdat we een klein bedrijfje waren en flexibel, ging het best goed terwijl we toen midden in de bouwcrisis zaten. Intussen zijn we uitgroeid tot een bedrijf met elf vaste werknemers. Daaromheen is nog een hele schil van mensen met wie we steeds samenwerken. Zo gaat dat in de bouw.

Ook bij renovatie begint het met goed kijken. We vinden het heel belangrijk om met respect met bestaande panden om te gaan. Die zijn ons overgeleverd door de tijd en toevertrouwd door de klant. Je hebt vaak echt goud in handen. Er is zo veel om zuinig op te zijn. Je zult ons dan ook nooit een plastic kozijn zien plaatsen. Dat is geen respect.

Datzelfde respect heb ik ook naar onze werknemers. Mensen zijn er, terecht, allergisch voor om als instrument te dienen. Daarom ga ik regelmatig met die gasten mee. Dan steek ik de handen uit de mouwen. Het gaat om teamwork.'

Focus

'Zoals ik al zei, ben ik nooit bij God en de kerk weggevlucht. Integendeel. Ik zoek juist naar verbinding: hoe kan het geloof doorwerken in het gewone leven? Ik kwam in de kerkenraad terecht – dan helpt een theologische

André Walhout voor een gerenoveerd pand.

studie ook – en werd missionair ouderling. Als gemeente haakten we aan bij het Focus-traject, dat de IZB kerken aanbood. Hierbij ligt de nadruk op toerusting van gemeenteleden om in hun eigen omgeving getuige te zijn.

Predikant zijn is mij te solitair

Er kwam de mogelijkheid om trajectbegeleider van dit project te worden in een andere gemeente. Dit sloot natuurlijk goed aan bij mijn theologische achtergrond én mijn ondernemerschap. En vooral bij die rode draad in mijn leven: om mezelf beschikbaar te stellen.

In november 2020 werd ik gevraagd om leiding te geven aan de Focus-afdeling van de IZB. De verhouding tussen Renomeer en Focus is nu fiftyfifty. Ik werk drie dagen voor de IZB en drie dagen voor mijn aannemersbedrijf. Bij dat laatste heb ik nu meer een strategische positie, waarbij ik de lijnen mag uitzetten.

Ik zou graag nog wat meer tijd willen besteden aan het werk bij de IZB. Ik heb zelfs overwogen om Renomeer helemaal neer te leggen, maar ik heb toch bewust gekozen voor beide facetten. Ik kan wat ik bij Renomeer heb opgebouwd, niet loslaten. Het schenkt me ook veel voldoening. Juist ook in het teamwork. In die zin zou ik ook geen predikant willen zijn. Dat is mij te solitair.'

Hoe vinden ze het bij Renomeer dat je tegenwoordig Focus eraan doet?

'Ze vinden het wel bijzonder dat ik als directeur bij zo'n "softe" organisatie als de kerk werk. Iemand zei ook: "Ei-

genlijk is het hetzelfde als bij Renomeer: daar werk je met bestaande gebouwen en mag je iets toevoegen. Bij Focus gaat het om een bestaande gemeente, waar je zuinig op bent en tegelijk iets nieuws kunt toevoegen."

Een gemeente lijkt mij wel een stuk complexer dan een gebouw.

'Onderschat niet hoe complex juist ook vastgoed kan zijn. Hoe mensen met gebouwen omgaan, daar zit heel veel achter.'

En hoe vinden ze het bij de IZB dat je als aannemer werkzaam bent?

'Men moet daar eraan wennen, dat een aannemer het heeft over geestelijk leiding geven. Tegelijk ben ik blij met mijn theologische achtergrond. Die behoedt je voor fratsen. Bovendien ben je hier – anders dan in de bouw – met hele tere processen bezig.'

Waar wordt het spannend?

'Ik vind het lastig hoe beperkt we in de kerk de aansluiting vinden bij het gewone leven. Daar heb ik juist in mijn bedrijf volop mee te maken. In de kerk hebben we ons soms te veel teruggetrokken in een eigen wereld van taal en zingeving. De kerk is vaak de gemeenschap op zondag. Hoe mooi zou het zijn als de kerk juist meer betrokken is op het maatschappelijk discours.

De kerk zou meer moeten ondernemen. Als ik zie wat voor een drive ondernemers hebben om hun product aan de man te brengen ... wat zou het mooi zijn om dat in de kerk ook wat meer te merken. Er is zo veel te winnen voor het koninkrijk!'